

HURMET Stichting

In 2007 hebben wij financiële steun ontvangen van Emmaus, de Haëlla Stichting en van onze donateurs, voor ons Meidenproject in Kahta (Turkije), nogmaals onze dank hiervoor. Het effect van deze bijdrages was voor ons verrassend groot. De planning was dat we de meiden drie jaar zouden ondersteunen en gelijktijdig in deze periode nieuwe meiden in te laten stromen. Inmiddels heeft de eerste groep meiden het tweede schooljaar achter de rug, een schooljaar die geheel zonder onze steun is bekostigd. Het past bij onze werkwijze om mensen uit de plaatselijke omgeving bij het project te betrekken, dit met de bedoeling dat zij de grote waarde hiervan gaan inzien en met deze betrokkenheid het zelfstandig verder kunnen ontwikkelen. Het was me in 2007 al opgevallen hoe enthousiast er door instanties en belangrijke contactpersonen gereageerd werd op onze aanpak.

Eenvoudig en met respect, ook voor de situaties van ouders die hun dochters (nog) niet deze vrijheid willen of kunnen geven i.v.m. de traditie.

Het zijn vooral de meiden zelf die vanaf het begin dat zij naar het vervolgonderwijs zijn gegaan, dit enthousiast en zeer gemotiveerd hebben aangepakt ([zie jaarverslag 2008](#))

Mede dankzij de grote steun van onze contactpersoon Haci, die vanuit zijn functie als directeur van het lerarenhuis in Kahta, korte lijnen heeft met het onderwijs wat ervoor zorgde dat de juiste personen makkelijk benaderd konden worden. Ook hebben we met veel plaatselijke politieke partijen gesproken en hun op discrete wijze gewezen op hun verantwoording.

Om kort te zijn heeft al met al ervoor gezorgd dat de meiden gesteund door de plaatselijke omgeving hun scholing voort kunnen zetten.

Wij zijn ontzettend blij vooral voor deze meiden, maar ook voor alle andere meiden die nu ook de mogelijkheid hebben om verder te kunnen leren, geheel zelfstandig zonder verdere hulp van ons.

‘We hebben na al die jaren van voorbereiding, alleen maar het laatste zetje hoeven te geven’

Wel blijven we de meiden volgen, zodat we een goed beeld krijgen van de uitwerking van de scholing op hun zelf maar ook op het effect rond de familie en leefomgeving.

Door de vinger op de pols te houden kunnen we voorkomen dat er op de een of andere manier een terugval komt.

Daarnaast kunnen we met onze ervaringen elders een vergelijkbaar project opzetten.

Willem Wildschut (coördinator Turkije)